

Předkládaná práce si položila za cíl pojednat o institutu *veřejnoprávního omezení vlastnického práva*, kterého forma je v českém právním řádu označována i jako tzv. *zákonné (legální) věcné břemeno*. V obecné části jsem se pokusil o nastínění obsahu a implikací institutu *veřejnoprávního omezení vlastnického práva*. Cílem části zvláštní bylo nastínit, jak je uvedený institut legislativně realizován v tzv. síťových odvětvích a které praktické problémy jeho současná právní úprava skýtá. Na následujících řádcích se pokusím v jednotlivých bodech shrnout poznatky, které jsem se pokusil čtenáři předestřít v předkládané práci:

ad 1)

Právo vlastnické je centrálním právem věcným, kterého ochrana je garantována v čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Jeho nucené omezení ze strany veřejné moci je v souladu s postuláty čl. 11 odst. 4 Listiny vázáno na existenci relevantního zákona, veřejný zájem a příslušnou formu náhrady. Jakýkoliv zásah do výkonu vlastnických práv ze strany státu, resp. jeho vykonavatelů je tedy vázáno na legislativní zmocnění a spjata s postulátem zákonnosti veřejné správy. Ta se nemůže pohybovat *praeter legem*, ale vždy a výlučně jenom *secundum et intra legem*.

ad 2)

Veřejnoprávní omezení vlastnického práva je institutem veřejného práva, který je předpokládán v čl. 11 odst. 4 Listiny. Nejedná se přitom o institut, který by byl explicitně pojmenován a vyjádřen v právní úpravě kodifikovaného charakteru (jako je tomu u soukromoprávní úpravy *věcných břemen*), ale o institut, který se pravidelně opakuje v jednotlivých veřejnoprávních předpisech. Ve právních předpisech, vydaných za bývalého režimu, bylo veřejnoprávní omezení vlastnických práv označeno i jako *věcná břemena*. Z toho plyne situace, kdy se pojem *zákonných věcných břemen* a *veřejnoprávních omezení vlastnických práv* používá promiscue. To vede mnohokrát k nepřesnostem při právním výkladu relevantních právních předpisů. Institutu *veřejnoprávního omezení vlastnických práv* je přitom imanentní celá řada znaků, která jej od soukromoprávní úpravy *věcných břemen* v občanském zákoníku odlišují: u veřejnoprávního vztahu, který existuje v rámci *veřejnoprávního omezení vlastnického práva*, se jedná o vztah subordinace, který vzniká a zaniká na základě zákona, resp. podzákonného právního předpisu, má obsah exaktně vymezený právním předpisem, není v zásadě zapsaný v katastru nemovitostí a neaplikují se na něj ustanovení o vydržení a promlčení.